

Neque ob hoc Lynceus in Academijs quicquam detractum, sed supra leges noni sedentis con-
ventiones promulgata, et sponte omnibus utilitatibus academicis interpres, et confirmator
maior, quibus incognitum discendi desiderium, adversus invidiam antiquum, et una communi-
di mentem reborabant. Ita ut inter contrarios agmina glomeratione accurrentia se arma-
re solent instabiles, et unice veritatis supra vim omnem fides, cessans librum videns
tos cautos et velut quos mare impeturbata recipere. Hec ita multiplici in usione ad
Decembri usque viginti quartam diem transacta, variisque progressa fuerat patientia,
eo die hinc, tanquam tectorum laborum fragularum trophæum ad talem laque-
ris oppressa omnium iudicio, ut eo veluti exopto a perbellorum manibus quo-
lis instanter turbatorum mentium inclinationes vehementius, et pro studio ultima-
te ac ipsam virtute ipsos certare perspicuum esset. Lyncei unice animum sub meta-
phorâ servituti exortatione tenuerunt.

Sequenti die quod proximorum quoque academiarum consuetudo erat, precipue Platonici-
orum omnium inter res linceas celebratam fuit, Celsus non adfuit ne ea for-
militate forsan nimis cum Lyncei apud externos servituti se pro narum
congeriem et aliorum omnium concitaret. Sed suo consensu placuit associatis
relig. iudicatum fuit tot laboribus gaudij aliquid commiscere, et eo precipue die
quo ipsa S. R. Ecclesie Christiane cuius letitiam imperat memorie invidiosita-
tioni Redemptoris nostri, celebrantur quibus eo die hoc conviviium et immen-
se mense confederant dum ex iniquitate Celsus qui per undique apparatus
parata ad mensam academicorum misit. crevit ea oratione gaudium et
integram convivium, multa singulorum ad invicem consolatitatis benevolen-
tia, liberrime et honestissime gaudij abditum ut iam fere transacta oppres-
siones immemores viderentur. A grandis oratione commisit cum reliquis
in hinc Celsus ibique exsulto more ad sua quique loca respexit. summa tran-
quillitate, et quasi non et omni adverso libere cogitatione. Tunc Illuminator
disputationum accedens cathedram celsiorem et reliquis quam potuit dis-
ta oratione ad gaudium, unanimem, et continuatam discendi cupidita-
tatem exhortatus est, ac laborem dulcem memoriam, per seipsum optimam
tolerantiam persuasit. Accendit omnium animos inexpectata oratio, precipue
vero Celsi animo quia quod idem et ipse cogitaverat, et Lynceorum ani-
mos unice quoniam iam diu cupierat. Occasio menti propria, quam nec
ipse postponere voluit, verum mox absoluta illuminati oratione, ita omnes
alacritas est. Vbi debuit illuminatus exordium ego, O Lyncei, Persuasit ita
quam audieritis doliâ Dubitantiâ condonitatem, et laborem patientiam, Nemo vestrum
hactenus fecit sicut ac admonitionis tempore sic invidie ornamento nobis est vir-
tuti quoque nobis aseritur, et robur nobis ac gloriam parit. Non haesit quin recte
eam omnis vestris inculcata fiat, omnes summi studiorum et pie persequitur auctor
perbellum nostrorum indurig docuerit, non est nisi quod gratias agam de causâ
quod me omnia, non habeo quod polliceor ulterius, quam educti atque in universi
studio et labore omnium, me insuperabilem et perperam vobis futurum unice
Assint transactis gravibus occasionibus, hinc tenentibus a duentibus, quoniam hinc usque ne
prohinc etiam diligentem polliceor, et non hoc oratio veri non ideo novum oratio